ורבי יהודה מי סבר ליה כרבי · דהאומר תרדל והתנן הריני נזיר (מן המרגן) כמנין וכו' אמר רבי יהודה מעשה וכו' לי אמרת בשלמא נזירות הרבה קביל עליה *דכיון שהשלים מת כלומר נרלה טפל בו לשון השלמה שהרבה נזירות שחייבוהו חכמים כיון שהשלים אותם מת אלא לי אמרת חדא נזירות ארוך קביל עליה מי היא השלמה כלל פי' מי שייך ביה לשון השלמה כלל והרי הוא נזיר נזירות אחת שלא יגלח כמנין ימות החמה ואין שייך בו לשון השלמה כלל א) (אלא מאי) לרבי יהודה נזירות הרבה קביל עליה הייני טעמא מכיון שהשלים ב) מת [שאחר] שלשים יום מת כמו מילתא דת"ק דאמר מונה מנין נזירות כמנין ימות החמה אלא לי אמרת חדא נזירות מי היא השלמה דידיה [כהשלמה דת"ק] ואם כן הוא מעשה לסמוך ומדמייתי ר' יהודה בתר מילתא דת"ק ומעשה וכו' מכלל דמייתי ראיה למילתיה דת"ק ג) כמו שכתבתי · (הגה"ה): **מנין** הילקטי · כשמייבשין התאנים עושין תלין תלין מתאנים ליבש עד לין המספר, ומנין שבילי שמיטה וכן בשמיטה לין השדות זרועות ומרבין בהן שבילים: **מונה** נזירות מנין הילקטי קיץ · אלמא נזירות הרבה קביל עליה לר' יהודה, ומשני מנין שאני פי' ודאי כי אמר "מנין" נזירות קביל עליה אבל כי אמר כתרדל לו כהילקטי ולא הזכיר "מנין" חד נזירות אחרת קביל עליה כרבי: **ומי** שאני לרבי מנין · היה סובר כיון דר' יהודה כרבי סבר ליה ומפי ליה בין אמר מנין בין לא אמר מנין ה"נ אני ליה לרבי ומש"ה פריך רבי אומר עד שיאמר "נזירות עלי כמנין ימות החמה" אלמא לשון כמנין בלא נזירות לא משמע לרבי אלא חד נזירות אחרת, ומשני ר' יהודה **סבר** לה כוותיה בחדא דחד נזירות קביל עליה כי אמר 'תרדל' ופליג בחדא דר' יהודה שני ליה מנין ורבי לא שני ליה מנין: **הרי** זה נזיר · כאבטלוס ומיקל למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה כו' וכדפירשנו לעיל: **אמר** מתה שנתאו אלף שנה נזיר לעולם · ואינו מגלח ואינו מיקל עד יום מותו: **נזיר** ואחת מונה שתי נזירות · לפי שהוסיף לומר "אחת" ו"עוד" מוסיף ומונה אלא כשאמר נזיר ואחת ועוד ושוב [תרבע] ומקשה פשיטא מהו דתימא ושוב כי כולהו ומני שית קמ"ל דלא: [**הריני**] נזיר סומכוס אומר הן אחת · פי' אם אמר הן הוא אחת כדאמרן בגמרא (שבת דף נז:) שכן בלשון יוני אחת קורין הינ"ל: **דיגון** שתים · בלשון יון טריגון אלא טטרגון ד' פונטיגון ה' כמו בלשון יון: **בית** עגול · דהואיל ואין לו ד' זויות אין מעמדו בנגעים כדמסיק מקיר קירות והייט טעמא דטולהו:

הדרן עלך כל כנויי

קאמר הכי ואיתא דגרסי כמנין שבילי שמיטה שהשדות הפקר וכל ס) הנעשה שבילים בתוכו ואין בעל השדה מעכב על ידו: **מונה נזירות כמנין הילקטי קיץ ושבילי שמיטה** · ויהא מגלח כל י' ול' ע) למנין הילקטי קיץ פ) אע"ג דלא אמר נזירות עלי אלמא לית ליה לרבי יהודה הא דרבי דלי לרבי אי הוי התם מאה לקיטי קיץ לריך לחזות מונה נזירות אריכתא מאה יום: **מנין שלמי** · דהיכא דאמר "כמנין ימות החמה" לא "כמנין הילקטי קיץ" אפילו רבי יהודה דסבר נזירות לחתמיר וכדפרישנא: **רבי אומר עד שיאמר נזירות עלי כמנין ימות החמה** · לא יהא מגלח אחת לשלשים שלא ק) לא אמר נזירות אלא הריני נזיר כמנין ימות החמה חדא נזירות ר) הוא קביל עליה כמנין ימות החמה עד עולם כדעביל לו לאידך לישנא שס"ה פעמים שס"ה ימים: **שני ליה מונה** · דמנין שני ליה והוי כמ"ד נזירות עלי: **אפילו מאה שנה אין זה נזיר לעולם** · דחדא נזירות אריכתא הוא דהוויא משום דאיתא כדאמרינן לעיל: **סלומר הריני נזיר ואחת ועוד** · מונה שלש נזירות כדאמרינן לעיל: **ושוב** "ושוב" משמע כאילו אמר ושוב ליהוי עלי נזירות כי הכי דאמרינן והוייא לה שית נזירות מונה ד' פונטיגון מונה ה' אחת ואם אמר הריני נזיר דיגון מונה ב' טריגון מונה ג' טטרגון מונה ד' פונטיגון מונה ה' שכן מונין בלשון יון ואמשמעינן דבכל לשון יכול לקבל עליו נזירות אין שהשלים מת אבל גבי קופה דנזירות אריכא קביל עליה אפילו רבי יהודה דסבר נזירות לחתמיר אין שהשלים מת ק) לא אמר נזירות אלא הריני נזיר כמנין ימות החמה מונה שס"ה פעמים שס"ה ימים: **שני ליה מונה** · דמנין שני ליה והוי כמ"ד נזירות עלי: **אפילו מאה שנה אין זה נזיר לעולם** · דחדא נזירות אריכתא הוא דהוויא משום דאיתא כדאמרינן לעיל: **הריני נזיר ואחת מונה שתים** · הריני נזיר הן אחת בנזירות אחת ואם אמר הריני נזיר דיגון מונה ב' טריגון מונה ג' טטרגון מונה ד' פונטיגון מונה ה' שכן מונין בלשון יון ואמשמעינן דבכל לשון יכול לקבל עליו נזירות אין שהשלים מת אבל גבי קופה דנזירות אריכא קביל עליה אפילו רבי יהודה דסבר נזירות לחתמיר אין שהשלים מת ק) לא אמר נזירות אלא הריני נזיר כמנין ימות החמ